

паша на минералны-тѣ тамъ извори, що извыратъ изъ горы-тѣ. Тъзи баня ю много-полезна на болны отъ различни болести.

Тиверіада въ Спасителевы-тѣ времена была главенъ градъ на Галилея, затуй и Галилейско-то језеро было названо Тиверіадско море. Най-първо тукъ на неговы-тѣ брѣгове Спаситель наченѣлъ всенародно да благовѣ-ствува Божіе-то царство; при туй језеро Той са-јевилъ на ученици-тѣ Си и слѣдъ въскрѣсеніе-то Си. Тукъ призвавъ рыба̀ри-тѣ на апостолско зва-ніе: Петра и брата му Андрея, Іакова Зеведеева и брата му Іоанна. Тукъ Той утишилъ бурѣж-тѣ съ једно само слово, и много други чудеса и знаменія направилъ; много разлѣлъ Божественныя Си свѣтъ на хора-та, що стояхѣ въ тѣмота и смъртна сѣнка. Въ прибрѣжна-та Виѣсаида, оте-чество-то на Апостолы-тѣ Петра, Андрея и Филиппа, Господь исцѣ-рилъ Петровѣ-тѣ тыщѣ. Дѣто станѣло туй събытіе, св. Елена построила была тамъ храмъ; но сега и той и сичка Виѣсаида исчезнѣли отъ земно-то лице. Камѣры камѣнье, обирасли съ трѣнакъ и бодилакъ свидѣтел-ствоватъ само, че было нѣкога-си тука градъ. Въ Капернаумъ, градъ сѣщо на близо до Галилейско-то море, Господь открылъ на хора-та тайнѣ-тѣ на Евхаристія-та: „Ако не ѣдете пѣлъ-тѣ на сына человѣ-ческаго и ако не пиете Неговѣ-тѣ крѣвь; то не ще имате въ себе-си животъ“. Іоанн. VI, 53.

ГОРА И ГРАДЪ САФЕТЪ.

Не далечъ отъ Капернаумъ и Харазинъ, стои гора-та Сафетъ, най-высока-та отъ сичкы-тѣ галилейскы горы. На нейна-та высочина стои градъ Сафетъ, кѣмъ който са-относяли Спасителевы-тѣ думы: „не може да са-крые градъ, що стои върху гора“. Отъ върха на Сафетъ са-види језеро-то Марронъ, или Сомохонотисисъ, изъ коѣто тече Јорданъ въ га-лилейско-то море, и отъ тамъ слѣдува по-нататѣкъ до Мъртво-то море. Еврейскый-тѣ Талмудъ (книга) признава чѣтыре града за свещенны: Іерусалимъ, Хевронъ, Сафетъ и Тиверіада. Казватъ, като че наслѣдъ тѣзи книга Евреи-тѣ си въобразяватъ, че изъ вълны-тѣ на Тиверіадско-то језеро ще изникне тѣхный-тѣ Мессія. Кѣмъ сѣверъ отъ Тиверіада на